

PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 130 Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, poniedziałek 10 czerwca 1929 r.

TREŚĆ: ZSRR. a sprawy zagraniczne: Polska, Lotwa a ZSRR. — Polska a ZSRR.

Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE.

POLSKA, LOTWA A ZSRR.

Krasnaja Zwiezda 8.VI w art. wst. p. n. „Lotwa na usługach polskich pułkowników“ omawia stan polsko-lotewskich stosunków oraz stanowisko Polski i Lotwy w stosunku do Związku Sowieckiego. Dziennik dowodzi, że za cenę ustępstw i kompensacji Polska osiągnęła udział Lotwy w równoczesnym podpisaniu protokołu moskiewskiego. Jednakże obecny rząd lotewski nie ograniczył się tylko do demonstracji ogólnej linii politycznej w stosunku do Związku Sowieckiego. Poszedł on dalej, przyjmując czynny udział w tworzeniu bloku antysowieckiego. „Obecny rząd lotewski — pisze dalej dziennik — całkowicie solidaryzuje się z polską polityką ekspansji na zachód i na wschód, wyrażającą się zagarnięciem Litwy i oderwaniem Ukrainy od Związku Sowieckiego“.

POLSKA A Z. S. R. R.

Prawda 7.VI w art. wst. p. n. „Prowokacyjna działalność polskich militarystów“ stara się dowieść, że Polska podpisała protokół moskiewski nie z zamiarem poprawienia stosunków polsko-sowieckich, lecz dlatego, ponieważ obawiała się przyznać otwarcie do wrogich nastrojów w stosunku do ZSRR. Antysowieckie nastroje wśród polskich militarystów, będących obecnie u władzy, nie tylko nie słabną lecz przeciwnie, ostatnimi czasy coraz częściej zbiegają się z prowokacyjnymi wypadami i oszczercami kampanjami o usposobieniu wybitnie wrogiem w stosunku do ZSRR. Dziennik przypomina, m. in. szereg wypadków, które świadczyć mają — jego zdaniem — o przeciwsowieckim kierunku ze strony Polski. M. in. wylicza „Prawda“ oświadczenie Arciszewskiego, iż dążyć on będzie do wciągnięcia Lotwy do antysowieckiego bloku; zagadkowe strzały Apanasewicza i niewyjaśnione okoliczności jego śmierci; podniesienie Wojciechowskiego do rzędu bohaterów narodowych, złośliwą kampanję przeciw sowieckim propozycjom rozbrojeniowym i oblewanie pomyjami sowieckich przedstawicieli w Genewie; prowokacyjne artykuły „Głosu Prawdy“, otwarcie wzywające do podziału ZSRR.; uroczyste świętowanie rocznicy mieńszewickiej Gruzji i żałobne nabożeństwa za Petlurę w obecności przedstawicieli władz polskich. Wszystko to świadczyć ma wg. „Prawdy“ o planowej systematycznej przeciwsowieckiej kampanji ze strony Polski.

Dziennik przypuszcza, że jest to robota jedynej kierującej ręki zainteresowanej w obostrzeniu polsko-sowieckich stosunków i w otwartej demonstracji wrogich nastrojów w stosunku do ZSRR. „Prawda“ twierdzi dalej, że polskie koła rządzące idą w kierunku prowokowania konfliktu ze związkiem sowieckim. Stać się to ma, według zdania dziennika, dlatego, że spekulacja na wojnie przeciwko ZSRR i przygotowania do niej stanowią podswawę egzystencji obecnego faszystowskiego regime'u, podnosząc znaczenie Polski w świecie imperjalistycznym. Z drugiej strony ostre pogorszenie się sytuacji gospodarczej popycha faszystowskie elementy rządzące na drogę awantur, jako środka mogącego rozwiązać bolączki wewnętrzne. „Rząd pułkowników, kończy dziennik sowiecki, w awanturach zewnętrznych szuka ratunku przed wewnętrznym kryzysem“.

Cała prasa sowiecka 8.VI szeroko komentuje wypadki lwowskie, notując najdrobniejsze nawet szczegóły ich przebiegu. Jak piszą dzienniki sowieckie, po przez Ukrainę idzie fala protestów. Coraz to nowe instytucje, związki i fabryki, wnoszą prawie jednobrzmiące rezolucje, głoszące m. in. że „pogrom żydowski we Lwowie jest największą hańbą Polski demokratycznej, odradzającej najgorsze czasy caryzmu“. Cel tej akcji widoczny jest z dalszego ciągu rezolucyj: „W tym czasie, gdy Związek Sowiecki gwarantuje masom pracującym wszystkich narodowości zaspokojenie potrzeb ich w najszerszym zakresie, w Polsce wznawiającej zwyczaję sarego carskiego kryminału narodów prowadzi się zwierzęcą politykę ucisku w stosunku do mniejszości narodowych“. Dzienniki sowieckie zapewniają, że pogrom lwowski spotkał się z uznaniem ze strony duchowieństwa katolickiego i przewidują, że podobne pogromy powtórzą się w innych miastach polskich. Urzędowa sowiecka agencja prasowa ogłasza oświadczenie prof. ukraińskiej akademii nauk Liberberga tej treści: „W faszystowskiej Polsce, niszczącej ruch robotniczy i tłumiącej przy pomocy krwawych inkwizycji najmniejsze przejawy ruchu robotniczo-włościańskiego, pogromy żydowskie stanowią zaledwie jedno ogniwo w ogólnym poliycznym łańcuchu“. Barbarzyński napad „pańskich synków“ na żydowskie instytucje kulturalne stanowi jeden z kolejnych przejawów panującego w Polsce systemu czarnej sotni.

PRZEGLĄD PRASY Z.S.R.R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego

Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego

Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawca: Instytut Studiów Rosyjskich i Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego